

a) Când stă ca aposisi, *d. e.* *Mihaiu, Domnul României etc.*

b) Când se află în Genetiv, p is ca atribut pe lângă alt substantiv, *d. e.* *Câinele vecinului este reu.*

Substantivul nu se articulează de și se află în Genetiv, dacă este precedat de un numeral sau de un pronume determinativ. *d. e.* *Cărțile acestui școlar sunt curate și cartea aceasta este a unui școlar.*

IV. Substantivul, întrebuițat în propozițiune ca compliment nedrept în dativ se articulează.

a) Când nu este precedat de vre un pronume sau numeral, *d. e.* *Dă școlarului această carte:*

b) Când substantivul precedat de prepozițiunea de este urmat de o vorbă determinătoare, *d. e.* *Eu mă tem de vrăjmașii noștri.*

Substantivul nu se articulează.

a) Când este precedat de un pronume *d. e.* *Dă acestui școlar o carte,*

b) Când substantivul e precedat de prepozițiunea de și nu este urmat de nici o vorbă determinătoare *d. e.* *Eu mă tem de vrăjmași.*

V. Substantivul, întrebuițat în propozițiune ca compliment drept, se articulează:

Când după densusul urmează o vorbă determinătoare, *d. e.* *Mi-am găsit cartea cea nouă. Ai văzut pe omul acela, despre care etc.*

Substantivul nu se articulează:

Când nu este urmat de vre o vorbă determinătoare, *d. e.* *Adă vin la masă. Cine are banți?*

Observare. Câte odată se subînțelege determinațiunea și atunci putem adăoga articolul: *d. e.* *Adă vinul la masă* (adecă vinul ce se cuvine la masă sau despre care era vorba).

VI. Substantivul, întrebuițat în propozițiune ca compliment circumstanțial de loc, se articulează:

Când urmează după densusul o vorbă determinătoare, *d. e.* *Am fost în grădina voastră.*